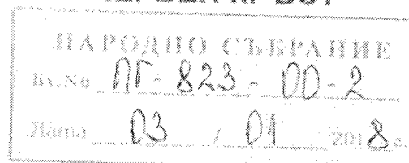

Национален съвет

БЪЛГАРСКИ
ЧЕРВЕН КРЪСТ

ДО
Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА Р.БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

Относно: проект на Закон за доброволчеството на Р. България

УВАЖАЕМА Д-Р ДАРИТКОВА,

Българският Червен кръст (БЧК) е доброволна организация, която, чрез своята мрежа от близо 18 000 доброволци в цялата страна, подкрепя уязвимите хора в бедствени и кризисни ситуации и работи за хуманитарното развитие на общностите и за повишаване на тяхната устойчивост на неблагоприятни социални фактори. Имайки предвид големите лични вложения на тези хора и високата ни отговорност за установяване на коректни отношения със субектите на доброволчески труд, БЧК, още през 2003 г., прие Политика за развитие на доброволчеството и Стратегия за нейното реализиране на национално и на областно ниво, а през 2006 г. участва в работна група за създаване на Закон за доброволчеството в РБългария, който така и не стигна до процедури по съгласуване и внасяне в Народното събрание. През 2011 г. – Европейската година на доброволческите дейности, бе създадена нова работна група (отново с участието на БЧК) под егидата на Министерството на културата, която актуализира, допълни и доразви предходния проект, който този път бе одобрен от Министерския съвет и бе внесен за обсъждане в парламентарните комисии. През 2013 г. и 2015 г. новосъздадени работни групи обсъждаха възможностите за усъвършенстване и допълване на проектозакона.

бул. "Джеймс Баучер" 76
1407 София
Ф. Д. №24766/92 г. по описа на СГС
Булстат: 000703415

Тел.: (+359 2) 81 64 700
факс: (+359 2) 81 64 611
E-mail: secretariat@redcross.bg
www.redcross.bg

Основан през 1878 г. и член на Международната федерация на дружествата на Червения кръст и Червения полумесец от 1921 г.

По време на заседанията на работните групи представителят на БЧК изразяваше своята позиция и правеше предложения, които в голяма степен са намерили място и в настоящия му вариант.

Във връзка с предстоящо разглеждане на Законопроект за доброволчеството №754-01-85 от 14.12.2017 г. подкрепяме предложениия проект, който, според нас, е сериозна предпоставка за определяне на правния статус на доброволците в Р.България и за цялостно регулиране на отношенията, съответстващи това социално явление, дълбоко свързано с изявата на активната гражданска позиция, развитието на гражданското общество и засилването на солидарността в отделните общности. Не на последно място, този Закон би бил изключително важен и за гарантиране на безопасните и здравословни условия на труд по време на осъществяване на доброволческата дейност – въпрос, върху който е поставен особено голям акцент в последните стратегически документи и на Международната федерация на ЧК/ЧП.

Бихме желали, обаче, да насочим вниманието Ви към някои текстове в проекта, които биха могли да претърпят евентуални промени, и с които законопроектът още по-адекватно би отразявал обективно съществуващата ситуация и спомогнал за развитието на доброволчеството в страната:

- Съгласно чл. 4 (1) „държавата подпомага и насърчава доброволческите дейности чрез данъчни, финансови, икономически и други облекчения и стимули, определени в съответните специални закони”. В този контекст бихме желали да отбележим, че организациите, работещи с много доброволци и реализиращи съвременен доброволчески мениджмънт, следва да получават системна подкрепа от държавата, за да може да се реализират необходимите стъпки, каквито са адекватно посрещане, регистрация, въвеждане в дейността, специфично обучение, осигуряване на оборудване и екипировка, застраховане (когато се налага), издаване на идентификационни документи (които се променят при всяка промяна в дейността), дебрифиране, оценка и признание за изявата на доброволеца. Не трябва да се забравя създаването и поддържането на постоянно обновяваща се база данни на доброволците на организацията, която на съвременния етап в електронен вид би била отлична предпоставка за наличието на представителна и надеждна информация за доброволчеството в страната и за така необходимото за общественото признание на значението на това социално явление остойностяване на конкретния икономически резултат от доброволческия труд. Всичко това, обаче, изисква средства, които организациите трябва да инвестират, за да може да подпомагат ефективно своите доброволци. И колкото повече са доброволците на организацията, толкова повече са и нейните разходи и административните ангажименти. Би било добре в Закона да са включени и някакви законови стимули от морално естество за доброволците, чиито изяви би могло да бъдат свързани с приложението на единна национална наградна система.

- Съгласно чл. 4 (2) държавата съсредоточава своето участие най-вече чрез „създаването на национални и общински програми и проекти, в рамките на бюджетите на съответните институции“. Такава, макар и твърде обща, формулировка е коректна, имайки предвид, че в световен мащаб е прието, че доброволчеството, бидейки „локално явление“, е отговор на конкретен социален проблем в конкретна общност.
- Следва да отбележим, че проектът на Закона, в настоящия му вид, в известна степен ще затруднява организации с голям обем на дейност (БЧК, например, има около 18 000 доброволци), поради прекалено големия брой изисквания за сключване на договор, формулирани в чл.17 и чл.18, както и информацията, която трябва да се включи в доброволческата книжка, съгласно чл. 23 (2). Много от тях наистина са разумни, но, при положение, че тези договори и данните в книжката трябва периодически да се променят (главно поради промяна на вида и сферата на дейност на доброволеца), е необходимо създаването и функционирането на цяла отделна организационна подструктура, която да поеме административните ангажименти на този процес. Същото се отнася за всяка друга организация, работеща с много доброволци.
- Що се касае до доброволческата книжка, прави впечатление, че не е категорично изяснено кой финансира отпечатването ѝ и дали доброволецът сам си я закупува. Очевидно е, че ако структурата, при която доброволецът за пръв път се появи, трябва да издава такава книжка, това, безспорно, би затруднило технически и финансово организациите, привличащи голям брой доброволци, още повече, че доброволците, след това, често се включват и в дейността на други организации. Всичко това може да бъде избегнато, ако въпросната книжка бъде налична на електронен носител и всеки би могъл да я разпечата.
- В чл.18 (2) е предвидена възможността „в договора за дългосрочно доброволчество да се уговори здравноосигурителните вноски на доброволци, за които не се внасят такива на друго основание, да се поемат от лицето, организиращо доброволческата дейност“. Считаме, че включването на подобна възможност в Закона е неприемливо, първо, поради безспорния факт, че ще представлява сериозно финансово бреме за доброволческите организации и единствената алтернатива в тази насока е ако държавата логично поеме изплащането на упоменатите вноски и второ – неминуемо, при тези обстоятелства, ще се сблъскаме с редица случаи, при които ще се изкриви или „измести“ мотивацията за доброволческа активност в посока, противоречаща на безвъзмедната и безкористната същност на доброволчеството като социално явление, още повече, че това ще наруши и принципа прокламиран от проектозакона за равнороставеност на доброволческия труд и самите доброволци.

- Известна неяснота и двусмисленост има във формулировката на чл.13, която предлагаме да придобие следния вид: „Доброволецът отговаря пред лицето, организиращо доброволческата дейност, за виновно причинените от самия него щети или претърпени загуби при или по повод извършването на доброволческата дейност. Отговорността се реализира по реда на гражданското законодателство.”
- При предишни варианти на проектозакона, в раздела „Доброволец – чужд гражданин” съществуваха две алинеи – първата, отнасяща се до граждани на ЕС, на държави-страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или граждани на Конфедерация Швейцария, и втората – отнасяща се до граждани на трети страни. В настоящия проект втората алинея е отпаднала от чл.6. При това положение следва да се изясни мястото на термина „граждани от трети страни” в други текстове на проектозакона (например, чл.17, ал.1, т.7; чл.18, ал.1, т.8; § 2 от Допълнителните разпоредби).
- В проектозакона не е засегнат и съответно – решен въпроса за освобождаване от работа за действие при бедствия, аварии и кризи (БАК) на доброволците от съответните специализирани екипи на БЧК (на Планинската спасителна служба, Водноспасителната служба, Националния екип за работа при БАК, Доброволните екипи за работа при БАК, Младежките аварийни екипи и др.), които имат важна роля при подкрепата на пострадалиите – проблем, с който често се сблъскваме и който се очаква да добива все по-голяма актуалност, предвид зачестилите бедствия и повишената опасност от терористични атаки.
- Бихме изразили своето задоволство от прецизно формулираните текстове на проектозакона: в раздела „Разходи на доброволеца” - чл.10 (3), касаещ заплащането на *предварително* уговорените разходи за пътни, дневни и квартирни пари, и в раздела „Застраховка” – чл.11 (1), касаещ застраховането за своя сметка от страна на лицата, организиращи доброволчески дейности, на доброволците срещу злополука при или по повод извършването на доброволческата дейност, когато съществува опасност за живота или здравето им. Последното има пряко отношение към вече споменатия акцент върху гарантирането на безопасни и здравословни условия на труд по време на осъществяване на доброволческата дейност в последните стратегически документи на Международната федерация на ЧК/ЧП.
- Бихме желали да обърнем внимание и на стойността на дейността на т.нар. „спонтанни доброволци”, които не са включени в този закон и които, макар и спонтанни в своите мотиви за дейност, ако желаят да се присъединят към организацията по чл. 7, се превръщат в техни краткосрочни доброволци и следва да преминават през всички споменати стъпки на съвременния доброволчески мениджмънт (в силно модифициран и съкратен вид при кризисни ситуации). Тогава всички права, задължения и отговорности, формулирани в настоящия проект на Закона, се отнасят и за тях. Това още

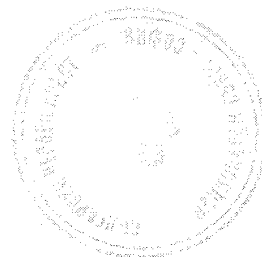
веднъж ни насочва и към въпроса за необходимостта за организиране и подкрепа на тези нови краткосрочни доброволци, още повече, че изследвания на доброволчеството в световен мащаб показват значително увеличение на техния процент спрямо дългосрочните доброволците, произтичащо от динамиката на съвременния урбанизиран и технологизиран свят и бързо увеличаващия се дял на он-лайн доброволчеството в развитите страни. Тези процеси ще имат все по-голяма стойност за развитието на доброволчеството у нас.

Пожелавайки успех на започналия процес, бихме желали да изразим убеждението си, че в окончателния си вид настоящият проект на Закона за доброволчеството ще се превърне в стимулиращ фактор за развитие на доброволчеството в страната и ще гарантира на доброволците подобаващи условия за реализирането на техния труд и признание от българското общество.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Акад. ХРИСТО ГРИГОРОВ, д-р х.к.

**БЪЛГАРСКИ
ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ**
Бул. "Акад. Иван Гешов" №15, 1431
София.

**BULGARIAN
MEDICAL ASSOCIATION**
15, Akademik Ivan Geshov Blvd., 1431
Sofia, Bulgaria,

Tel. +359 2 954 11 69, +359 2 954 11 26, +359 2 954 11 81, Fax: +359 2 954 11 86,
e-mail: blsus@mail.bg

БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ

изх. №

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № K3-753-10-4A
дата 22.01.2017 г.

ДО

**Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

Относно: Законопроект за доброволчеството, сигнатура 754-01-85, внесен от Цветан Генчев Цветанов и група народни представители на 14.12.2017 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

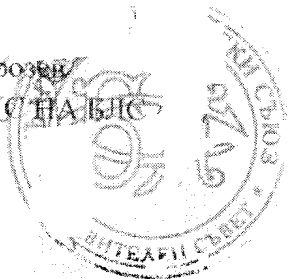
Запознахме се с предложения законопроект и изразяваме принципино съгласие с направения опит за регулиране на обществените отношения, свързани с организираното извършване на доброволческа дейност в Република България на ниво закон, отчитайки трайно установените обществени отношения за осъществяване на доброволческа дейност, в голям брой сфери на обществения живот.

По същество на направените предложения, с §6 от Заключителните разпоредби на законопроекта, с който се прави предложение за създаване на нова алинея 4б в чл.40 на Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, в която се предвижда „Лицата, които не се осигуряват по ал.1 и ал.2 на ЗЗО и полагат дългосрочно доброволен труд в предвидените в Закона за доброволчество случаи се осигуряват върху осигурителен доход не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващи се лица, определени със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Вноските се внасят до 10 число на месеца, следващ този, който се отнасят, от лицето, организиращо доброволческата дейност. Осигурителните вноски за доброволците са изцяло за сметка на организацията или органа, ползващи доброволния им труд“.

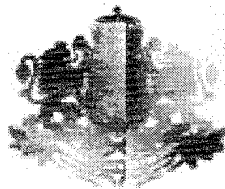
Считаме, че предложената ал.4б на чл.40 от Закона за здравното осигуряване не е прецизна и същата следва да бъде синхронизирана с ал.5 на Закона.

С уважение,

Д-Р Венцислав Грозев
Председател на УС НА БЛС

№ 02-01-121 от 12.01.2018 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на здравеопазването

Изх. № 02-01-121 от 12.01.2018 г.

ДО

Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На № КЗ-753-10-41 от 22.12.2017 г.

Към наш № 02-01-121 от 22.12.2017 г.

СТАНОВИЩЕ

на Министерството на здравеопазването по Законопроект за доброволчеството, № 754-01-85, внесен от Цветан Цветанов и група народни представители на 14.12.2017 г.

УВАЖАЕМА Д-Р ДАРИТКОВА,

Министерство на здравеопазването подкрепя Законопроекта за доброволчеството, № 754-01-85, внесен от Цветан Цветанов и група народни представители на 14.12.2017 г.

Бихме искали да направим следните бележки по конкретните текстове на законопроекта:

1. Обръщаме Ви внимание, че Законът за защита при бедствия регламентира статута на доброволец и условията и реда за създаване на доброволни формирования за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и

отстраняване на последиците от тях. С оглед на това предлагаме тези обществени отношения да бъдат изрично изключени от приложното поле на Законопроекта за доброволчеството.

2. Във връзка с чл. 7, ал. 3 от проекта, не става ясно по какъв ред Министерство на правосъдието ще създава и поддържа списък на лицата, организиращи доброволческа дейност.

3. По чл. 18, ал. 2 и § 6:

Бихме искали да обърнем внимание, че обществените отношения, свързани със задължителното здравно осигуряване са предмет на регламентиране от Закона за здравното осигуряване. В съответствие с изискванията на чл. 10 от Закона за нормативните актове, считаме, че в друг закон, не следва да се уреждат обществени отношения, които да регламентират задължение за заплащане на здравноосигурителни вноски, основата, върху която се заплащат, техният размер или задължените лица.

Така предложените разпоредби създават, според нас, редица неясноти и противоречия. На първо място, от регламентираното в чл. 18, ал. 2 от законопроекта следва, че в договора за доброволен труд може да се уговори здравноосигурителните вноски на доброволци да се поемат от лицето организиращо доброволческата дейност, т.е. уредена е възможност, а не задължение за организацията. На следващо място, посочено е, че тази възможност може да бъде уговорена в случаите, когато лицето не е осигурено на „друго основание“. Основанията, на които задължително здравно осигурените лица заплащат здравноосигурителни вноски са регламентирани в Закона за здравното осигуряване. С оглед на това употребеното в чл. 18, ал. 2 от проекта понятие „друго основание“ не е ясно, а второто изречение на разпоредбата, както и ал. 3 на същия член не са предмет на Закона за доброволчеството.

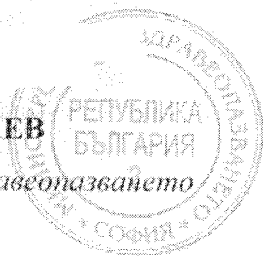
С § 6 от законопроекта се предвижда допълнение на Закона за здравното осигуряване (създава се ал. 4б на чл. 40), като се предлага разпоредба, съгласно която лицата, които не подлежат на осигуряване по реда на чл. 40, ал. 1 и 2 от Закона за здравното осигуряване и полагат дългосрочен доброволен труд, в предвидените в Закона за доброволчеството случаи се осигуряват за сметка на организацията или органа, ползващи доброволния труд.

Уредена в Закона за здравното осигуряване, тази разпоредба създава задължение за осигуряване на лицата, полагачи дългосрочен доброволен труд, като самостоятелно основание за осигуряване. Това не кореспондира с разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от законопроекта, която създава възможност за заплащане на дължимите от едно лице

здравноосигурителни вноски. Следва да се отбележи също така, че двете разпоредби посочват различни субекти, които могат (или трябва) да внесат здравноосигурителните вноски - лицето организиращо доброволческата дейност (чл. 18, ал. 2) и организацията или органа, ползващи доброволния труд.

Обръщаме внимание също така, че предлаганата разпоредба на чл. 40, ал. 4б не отчита категорията задължително здравно осигурени лица по чл. 40, ал. 3 (чиито здравни вноски са за сметка на държавния бюджет). По този начин е възможно едно лице, което е задължително осигурено на основание на някоя от хипотезите по чл. 40, ал. 3, да полага дългосрочен доброволен труд и същото да попада и в категорията лица по чл. 40, ал. 4б от законопроекта. Не е ясно в тези случаи кое ще бъде задълженото да заплати здравноосигурителните вноски лице.

КИРИЛ АНАНИЕВ
Министър на здравеопазването

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

24 -01- 2018

Изх. № 01-00-90

/копия изпратите при отговор/

На Ваш № КЗ-753-10-41/22.12.2017 г.

ДО
Г-ЖА ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТНОСНО: становище по проекта на Закон за доброволчеството, № 753-01-85 от 14.12.2017 г. с вносител Цветан Цветанов и група народни представители

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАРИТКОВА,

Министерството на правосъдието съгласува проекта на Закон за доброволчеството (ЗД), № 753-01-85, внесен от г-н Цветан Цветанов и група народни представители на 14.12.2017 г. С приемането му ще бъдат уредени първично обществените отношения в сферата на организираното извършване на доброволческа дейност в Република България, засягащи широк кръг заинтересовани граждани и организации.

Изразяваме становище, че при изработването на законопроекта следва да бъдат взети предвид актовете на Европейския съюз, относими към предмета на регулиране: Регламент (ЕС) № 375/2014 на ЕП и Съвета от 3 април 2014 г. за създаване на Европейския доброволчески корпус за хуманитарна помощ (инициатива „Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ“) и актовете по прилагането му, както и Директива (ЕС) 2016/801 на ЕП и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа

дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми "au pair".

Предложението за поддържане на списък на лицата, организиращи доброволческа дейност, от Министерство на правосъдието чрез електронната страница, следва да бъде допълнително мотивирано и обсъдено, тъй като не е придружено от финансова обосновка и преценка на необходимия за създаването и поддържането му кадрови ресурс. Наред с това, осъществяването на доброволческа дейност е свързано с въпросите на заетостта и осигуряването и не попада във функционалната компетентност на министъра на правосъдието.

ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

Учх. 864/29.01.2018г.

До г-н Данаил Кирилов
Председател на Комисия по правни въпроси
44-то Народно събрание на Република България

До г-н Цветан Цветанов
Председател на Комисия по вътрешен ред и
сигурност
44-то Народно събрание на Република България

До г-жа Даниела Дариткова
Председател на Комисия по здравеопазване
44-то Народно събрание на Република България

До г-н Антон Кутев
Председател на Комисия по взаимодействието с
неправителствените организации и жалбите на
гражданите
44-то Народно събрание на Република България

До г-н Кристиан Вигенин
Председател на Комисия по европейските въпроси и
контрол на европейските фондове
44-то Народно събрание на Република България

До г-н Славчо Атанасов
Председател на Комисия по въпросите на децата,
младежта и спорта
44-то Народно събрание на Република България

До г-жа Ива Таралежкова
Председател на Обществения съвет към Комисията за
взаимодействието с неправителствените организации
и жалбите на гражданите
44-то Народно събрание на Република България

СТАНОВИЩЕ

Относно Законопроект за доброволчеството, внесен в 44-то Народно събрание на Република България, сиг.№ 754-01-85 от 14.12.2017 г.

Уважаеми, народни представители,

Настоящото становище изразява позицията на няколко неправителствени организации, които над 10 години работят по темата доброволчество в България - Национален алианс за работа с доброволци, Фондация „Лале“ и Фондация „Български център за нестопанско право“. Ние участвахме активно в обсъжданията относно нуждата от приемане на закон за доброволчеството през последните години. Горепосоченият законопроект бе поставен веднъж на публично обсъждане в началото на 2015 г. по инициатива на част от вносителите на законопроекта и със съдействието на Министерство на младежта и спорта, в рамките на което бяха взети предвид голяма част от изложените мнения и коментари.

България е една от малкото европейски държави, които нямат закон за доброволческата дейност. Това освен че създава проблеми на практика при полагането на доброволен труд, е свидетелство и за липсата на ангажимент от страна на държавата да развива и насърчава този обществен ресурс. В този смисъл, ние приветстваме инициативата по внасяне на проекта на закон за доброволчеството в Народното събрание и се надяваме той да премине успешно през етапите на разглеждане и да получи вашата подкрепа. Вярваме, че така предложеният текст ще подпомогне развитието на организираната доброволческа дейност като ясно разграничи случаите на предоставяне на безвъзмезден труд от други дейности като например полагането на труд по правилата на Кодекса на труда. Смятаме, че той предвижда сравнително балансиран процес по набиране и мобилизиране на доброволци, с оглед административната тежест върху доброволческите организации. Ясно са определени задълженията и отговорностите на лицата, организиращи доброволчески инициативи, което е и основна гаранция за осигуряване на защита правата и сигурността на хората, които предоставят безвъзмездно своя труд за обществено полезни каузи.

Знаем от практиката си, че доброволчеството има огромен социален ефект върху цялото общество и големи групи от маси. Всеки гражданин се явява заинтересована от приемането на законопроекта страна. Поради тази причина въздействието на законопроекта ще има положителен ефект върху всички граждани на България.

На следващо място сме убедени, че нормативната регулация на доброволчеството следва да не бюрократизира процеса на организирано предоставяне на доброволен труд. В тази връзка преди да изложим своите конкретни предложения за прецизиране на текстовете, обръщаме внимание, че с последните изменения на Закона за юридическите лица с нестопанска цел се предвижда от 1 януари 2018 г. преустановяване на дейността на Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в обществена полза към Министерство на правосъдието (Централният регистър). Това следва да бъде отчетено с оглед текста на чл. 7, ал. 3 от законопроекта, който предвижда Министерство на правосъдието да поддържа публичен списък на лицата, организиращи доброволческа дейност. Считаме, че предвид закриването на Централният регистър, задължението за поддържане на подобен списък би бюрократизирало и утежнило организирането на доброволчески дейности. Също така по време на предходните публични дебати, бе изразено ясно становище от голям брой организации, че няма нужда от подобен публичен списък, а и Министерство на правосъдието в работните дискусии изрази становище, че не им е присъщо да поддържат подобен регистър. Поради това предлагаме чл. 7, ал. 3 да отпадне.

Представяме също така на вашето внимание следните конкретни предложения за прецизиране на текстовете в законопроекта:

- В чл. 3, ал. 3 предлагаме да бъде редактиран по начин, който дава яснота, че лицата, организиращи доброволческа дейност са отговорните за защитата на личните данни на доброволеца. В този смисъл предлагаме следната редакция на текста:

„Чл. 3 (3) Лицата, организиращи доброволческа дейност, следва да защитават личните данни на доброволеца съгласно Закона за защита на личните данни.“

- Чл. 9, ал. 1, т. 5 да прецизира по-точно необходимата екипировка, която следва да се осигури на доброволеца. В този смисъл предлагаме текста да се допълни както следва:
„чл. 9, ал. 1, т. 5 осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, включително на екипировка и предпазни средства, когато такива са необходими при изпълнението на съответните дейности;“

- В чл. 9, ал. 1, т. 10 да се индикира ясно задължението за включване на доброволческите дейности в доброволческата книжка на доброволеца. В този смисъл предлагаме текста да се допълни така:
„чл. 9, ал. 1, т.10 вписване и заверяване на осъществяваните доброволчески дейности в доброволческа книжка.“

- Да се прецизира технически текста на чл. 9, ал. 2 както следва:
„чл. 9, ал. 2 Доброволец - безработно лице или лице, в отпуск по чл. 163 от Кодекса на труда или по чл. 164 от Кодекса по труда, не губи дължимите му се по българското законодателство обезщетения, за периода на извършваната от него доброволческа дейност.“

- Да се добави нов текст в чл. 13, като ал. 2, който да регламентира отговорността на лицето, организиращо доброволческа дейност пред трети лица, които биха претърпели вреди от действията на доброволец, участващ в конкретна тяхна инициатива. Предлагаме следния текст:

„(2) Лицето, организиращо доброволческа дейност отговаря пред пострадалото лице до размера на виновно реално причинените му от доброволеца при или по повод извършването на доброволческата дейност вреди. Отговорността се реализира по реда на гражданското законодателство.“

- Да се допълни в текста на чл. 18, ал. 1, т. 3 накрая думите „или изрично уговорено“. По този начин ще се постигне по-добра синхронизация между този текст и разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от законопроекта;

- В чл. 19, т. 4 да се добави накрая „до лицето, организиращо доброволческата дейност.“, както и в чл. 19, т. 5 да се замени „организиращия доброволческа дейност“ с „лицето, организиращо доброволческа дейност“.

- Да се прецизира текста на чл. 23, ал. 2, както следва:
„Чл. 23, ал. 2 Доброволческата книжка съдържа информация за: *лицето, организиращо доброволческата дейност*, извършената доброволческа дейност, периода и мястото на извършване на доброволческата дейността, преминали обучения във връзка с извършената доброволческа дейност. Доброволческата книжка се *попълва от лицето, организиращо доброволческата дейност* по образец съгласно приложение 1 към този закон. Техническите параметри на образца на книжката са: формат - 10/14 см, обем - 30 страници, бял офсет 80 гр.; корица - цвят: зелен - на външните страници, и бял - на вътрешните.“

Надяваме се да вземете предвид нашите бележки и изразяваме готовност да участваме в работните обсъждания по законопроекта. Оставаме на разположение за допълнителна

информация и въпроси: лице за контакт – Павлета Алексиева, Програмен директор, Български център за нестопанско право, електронен адрес: pavleta@bcnl.org, тел. 02/981 66 17.

С уважение,

Български център за нестопанско право

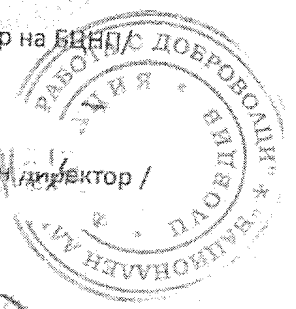
Национален алианс за работа с доброволци

Фондация „Лале“,

/Надя Шабани, Директор на БЦНП/

/Ренета Венева, Изпълнителен директор /

/Мария Петрова, Директор

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
-Вх. № КЗ-753-10-41
дата 01.02.2018

НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА

София 1407, ул. "Кричим" № 1

www.nhif.bg

тел: 9659109

Вх. № 02-00-31/28.12.17

ДО
Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

на Ваш изх. № КЗ-753-10-41 от 22.12.2017 г.

УВАЖАЕМА ДОКТОР ДАРИТКОВА,

Във връзка с горното Ваше писмо, наш вх. № 02-00-31/28.12.17 г., с което в НЗОК е изпратен законопроект за доброволчеството № 754-01-85, представям следното становище:

Националната здравноосигурителна каса подкрепя предложенията в представения законопроект, внесен от г-н Цветан Цветанов и група народни представители на 14.12.2017 г., с който се дава съвременно и необходимо решение за организирано извършване на доброволческата дейност в Република България.

Предложените текстове са в интерес както на всички лица в Република България, които са доброволци- български граждани, граждани на държави членки на Европейския съюз и граждани на трети страни, така и на организации, имащи право да осъществяват доброволческа дейност.

Националната здравноосигурителна каса приема така предложеният законопроект за доброволчеството № 754-01-85/14.12.2017 г. без възражения.

УПРАВИТЕЛ НА НАЦИОНАЛНАТА
ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА
КАСА
ПРОФ. Д-Р КАМЕН ПЛОНОВ, Д.М.Н.

НЗОК
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА